

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Der HH. Maeghden Die Van Christvs tijden tot dese eeuwe Inden Salighen Staet Der Svyverheydt inde Wereldt gheleeft hebben

Rosweyde, Heribert

T'Antwerpen, 1626

10. Iul. Het leve[n] vande H. Amelberga, Mag. an. 772.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43129

S AMELBERGA VIRGO.

10. Liliij.

I. Cnobbert exc.

H E T L E V E N

V A N D E

H. AMELBERGA

M A G H E T.

IO. IVL.

A. 772.

DE H. Maghet Amelberga is ghebozen in een VVt oude
dorp van Ardenneu/ op een hof. stede geheeten Registers
Kodingh/ ten tijde vanden Coninck Pipinus/ van Ne-
ende sijn broeder Carlomannus/ van seer edele derlandt.
ende Princelijcke ouders uyt Conincklycke
stamme ghesproten; want de H. Maeghden Gertrudis
ende Aldegondis sijn van haer maeghschap gh weest.
Haren vader was Christianus ghenaeemt / haer moeder Amelberga
Eua; die vooz al besoght hebbende / dat sp in Christo van Co-
herbozen was / haer van ioncks af alsoo in alle godt- mincklycke
vruchtigheyt op-ghebrocht hebben / dat sp veel vruch- stamme.
ten van deughden ghewrocht heeft; ende was soo geer-
ne inde kercke/ dat men se qualijck konde t'huys crijgen.
Ghy sout gheseyt hebben / dat sp de Euangelische Anna
gheweest ware/ die buypen de kercke nergens te vinden
en was/ altydt biddende/ altydt vastende; ghenoech te
kennen ghebende / dat sp van Christus tot sijne bruydt
ghekozen was: de ouders daer in wel te vreden zijnde/
die hun dochterken aen Christus, al was sp nochtans
een eenigh kindt/ van hare geboorte af op-ghedraghen
hadden.

Eene eenighe
dochter zinn-
de/ woode
van hare ou-
ders Gode
op-geoffert.

By hunne woon-stede was eenen seer gooten ende
schoonen besloten hof/waer dit H. Maeghden hare ge-
negentheden tot Godt beghonst te betoonen: hier heeft
sp met haer eugen handen een bidt-huysken ghemaect/
ende eenen autaer ter eeren Godts op-gherecht; noe-
mende t selve een kercke / om aldaer Gode te dienen.
By hadde bemerckt wat de Priesters inde kercken de-
den/ende noch gheen volle verstandt daer van hebt en-
de/volghde het eben-wel eenighsins naer / op haer ma-
niere. De beste vruchten die sp inden hof vondt / die
offerde sp op haer autackerken aen Godt / ende sprack
uyt eenen hare ghebedkens / naer der Priesteren ma-
niere /

Sp maect t
een kercke-
ken/ en eenen
autaer inden
hof.

S i j

niere /

niere ghebende aldus eene groote hope van hare toekomende heylighepdt.

Een pagie
hare debor-
re beletten-
de/wozdt
ghestraft.

Sp gheest
hem door
hare ghebes-
den.

Bermanitt-
ghe van den
H. Vville-
brordus aen
Amelberga
tot den
maeghdelijc-
ken staet.

Den duyvel dit benghende/ende vreesende dat dit H. maeghdeken/ die van joncks af soo seer in heylighepdt opwiesch/hem noch groote schade doen soude/ heeft haer soecken te beletten; op-rockende een van hare dienaren/ die haer tot het stichten van haer kercken in 't aenbrenghen van hout ende steen geholpen hadde: want hy gaf hem booselyck in / dat hy stelen soude al dat sy vande vruchten soude op-offren. Maer soo hy sijn handt uytrepckte naer den autaeer/ ende nu wat genomen hadde/ is die verstyft; soo dat hy sijnen arm niet en konde weder na hem trecken. Het boefken stondt vooz den autaeer heel verflaghen; maer sijne ouders by d'ouders der H. Maghet gaende/ baden hen hertelyck/dat sy door haer H. dochterken vooz hunnen sone ghesondt hepdt wilden verkrigghen. Sy hebben 't ghedaen; men heeft ghebeden: ende siet/de verstyfthept der zenuwen is allenghskens vergaen/ ende ten laetsten ghehcellyck ghenesen; ende de droefhept in blyschap verandert zynde/ hebben sy alle den Heere ghedanckt.

Den H. Vvillebrordus, alsdoen Bisschop van Wrecht/ hadde een wepnigh van te voren ten Clooster gebouwt Epternaeck genaemt/'t welck soo hy ghingh besoecken/ is door Ardenennen ten huyse van Christianus gekome/ en eerlyck ontfangen: na veel Goddelijcke t'samen-spreken is daer vermaen gevallen van dit H. Maeghdeken/ van haer leven/ manieren van doen/ ende van het mirakel onlancks geschiedt; waer op den H. Bisschop seyde: Vvy, die het ghewicht des daeghs, ende de hitte gedragen hebben, en hebben noch sulckx niet kunnen doen. Maer aen u, o H. Maeghdeken, om den maeghdelijcken hooghen staet in aensien te brenghen, heeft de Goddelijcke goedtheidt dit teecken van uwe heyligheyt gegunt. Om uwen maeghdom, door welcken ghy weerdigh geworden zijt, de suyvere slaep-plaetse van den onstervelijcken bruydegom in te klimmen, hebt ghy lof ende glorie in de eeuwe der eeuwen voor u voort-ghebroght. Den vijandt der hellen door een boefken, heeft u meynen te bederven; maer is selfs, sijn kracht ghebroken zijnde, verdvvenen: waerom oock *Christus* uven bruydegom u dese eere gedaen heeft. Bloeyt voort-aen met de H. *Thecla*, ende vvordt sterck ende vroom met de H. *Agnes*, ende 't beste deel

deel zy met u, als met Magdalena. Met dese woordē heeft hy het H. dochterken tot den maeghdelycken staet seer verkloecht/ende daer naer oock met het H. Sacrament des Broomsels versterckt.

De H Landrada, doen-ter-tydt seer vermaert om hare deughden/hadde in een bosch des Conincks/Weylageheeten/een Clooster ghesticht ter eeren van de gloriouse Moeder Godts. Door den raedt van den H. VVillebrordus, hebben de ouders van Amelberga haer aldaer bestelt/om noch voordr gheleert/ende meer beoeffent te worden in deughden. Sy is ontfangen/ende by d'andere dochterkens gheboeght: maer in haer heeft-men een uytnemende Engelsch leben bemerckt boven d'andere. Al was sy kostelijck naer staet/ende gherne religieuse zijnde/in het zijde ghekleedt; nochtans heeftmen bevonden/dat sy haer teer maeghdelyck lichaemken met een haren-kleedt kastydde:men was verwondert/sien de haer daghelijcks als een nieuw dochterken grooter dan deughden/daer sy in elke soo merckelijck uyt-scheen/als oft sy d'andere niet ghehadt en hadde; makende aldus haer herte eene woonstede des H. Geests.

Daer-en-tusschen is Dipinus aen de croone van Byzancryck gekomen/die op eenen sekeren tydt ter jacht gegaen zijnde in Weylen-bosch/heeft snabonts 'tvoorzepde Clooster besocht: alwaer hy seer eerlyck onthaele is van de H. Landrada. Hy onder andere Amelberga soo boven maten schoon/statigh/ende manierigh siende/heeft ghevraeght van wat gheslachte sy was; ende verstaen hebbende haren grooten edeldom/heeft haer tot hem doen roepen/omhelt/ghekust/groote vriendschap ghe-toont; ende van doen af haer gheschickt ten houwelijck vooz sijnen sone Carolus. Daer naer raedt ghenomen hebbende met de Princen van Byzancryck/die daer teghenwoordigh waren; is gesloten/dat sy dat weerdigh was/als van sulcken stamme zijnde die gheen van de Groote wijcken en moeste. Hierom heeft den Coninck terstondt de H. Maghet daer toe ghenoodt/meynende dat sijn Conincklycke authoritept dat lichtelijck verkrighen soude.

Maer de H. Maghet/door het ingheben des H. Geests/haer tot hem keerende/heeft gheseyt: Christus is mijnen bruydegom, op wiens schoonheydt mijne ooghen vast staen, vaa vviens omhelsinghe ick niet af-ghetrocken en

Sp draeghe een haren kleede.

Sp wordt ten houwelijck versoekt van Dipinus vooz sijnen sone Carolus.

Sp wederstaet kloeskelijck.

kan worden. Ende hoe soude ick het houwelyck van uwen sone kiesen, die alsnu onscheydelijck aen den Sone van den eeuwighen Godt gebonden ben? want van alsnu hebbe ick mijn bruylofts-ghifte ontfangen; in de bruydegoms slaepkamer ben ick in gegaen; ende hoe kan ick nu, om de liefde van een stervelijc mensch, my ontblootē van de liefde des levendē Godts, dien onstervelijcken bruydegom? Ick hebbe hem mijne maeghdelijcke eerbaerheydt door belofte over ghegheven, de schoone lelie van mijne suyperheydt voor hem bewaert.

Hy heeft belofte van repnichepdt ghedaen.

Den Coninck prijst seer haer booznemen.

Den Coninck dese woorden hoorende: O Maghet (seyde hy) o rierart der maeghden/dese woorden koment uyt eenen Goddelijcken mondt/ende zyn waerachtelijck van Godt! O heel salige Maghet/uyt wiens herze sulck eene orgel des H. Geests gehooft wordt! soude het mogelijk zyn/dat van sulck-ey jonck teer dochterken sulck-een verstandighe reden soude konnen gesproken worden / als het door des H. Geests in-gheden niet en gheschiedde? Voorwaer / Godt is wonderbaer ende hoogh verheben in syne Heplighen. Dit seyde den Coninck/ Godt lobende met alle syne Hovesinghen: ende vertreckende van daer / heeft aen de H. Landrada dese H. Maghet seer bevolen; ende belast / dat sy haer in eere houden soude/ ende in alle goede ende Goddelijcke sediten beoeffenen. Thuis ghekomen zynde/ heeft aen de Coninghinne Bertrada verhaelt wat hem met Amelberga ervaren was.

Den Conincks sone Carolus / een schoone ende vroom jongh-man / ghehoort hebbende / dat sinen vader Amelbergam versoekt hadde voor hem ten houwelyck / maer te verghheefs; is eben wel ontsteken gheweest / om haer selfs te versoeken. Is dan als ter nacht ghegaen naer Beplen-bosch; maer in der daedt / om Amelberga tot sinen wille te krijghen. Hy vondse besigh met steen oft kaleck / tot 't oprechten der myeren van 't Clooster / aen te brengen. Enbehoorlick is 't (seyde hy) tot de sijne / dat eene edele dochter van Conincs stamme / met sulck-een duyl werck haer bekommere; daerom neemt haer dat af / ende doet het ghy-lieden: ende tot het maeghden; Kompt hier (seyde hy) ende haer omhelsende / versoekt haer wille tot sijn houwelyck; maer te verghheefs / noch met bidden / noch met dreyghen oft geweld en was den onwinnelijcken toren der deughden te vellen. Te wijlen

Carolus / sone van Pipinus / soeckt haer te verwillighen / maer te verghheefs.

Wijlen hy haer om-helsde / badt sy haren bruydegom Christum secretelijck / dat hy haer upt dien noodt helpen wilde. Ende siet / terstont is sy verhoort. Want al-daer eene vrouwe ghekomen is / jammerlijck klaghende / datter eenen beir upt het bossche ghekomen was / die haer bye-korven al gheschendt hadde / ende nu groote schade dede onder de schapen. Carolus dit hoorende / sprongh op sijn peerdt / Amelbergam verlatende / ende liep naer den beir. Den man van dese vrouwe / een waghenaecker / was besigh niet een dijffel te maecken. Desen neemt hem Carolus af / ende gaet den beir aen / slaet hen tusschen beyde sijn ooren / soo dat hy doot viel.

Daer-en-tusschen de H. Amelberga, niet sonder soorge / liep naer de Capelle van onse Lieve Vrouwe / die van binnen wel sluytende / ende een casse van heylighdom op het hoofst / tot eene eerhiedinghe ghenomen hebbende / heeft de aerde begoten met tranen / den hemel verbult met dese bedinghe : O Coninck der Enghelen, doet my dese gracie, dat my de tyrannije van de wereltlijcke macht niet en over-valle, dat mijnen maeghdom niet gheschent en zy. Ghy zijt mijn eere ende glorie, en laet niet toe, dat het kleedt mijnder suyperheydt my ontroofte worde. Ick hebbe u voor bruydegom verkoren, uwe schoonheyt begheert, niet behouden dat ick minnen soude, anders dan u. Als sy met dit ghebedt besigh was / komt Carolus weder; ende verstaen hebbende waer sy was / heeft met geweld de ghegrendelde deure van de Capelle (Godt noch sijne gebenedijde Moeder niet ontsiende) als een kerckschender / willen op doen bzecken. Maer de H. Landrada op hare knien vallende / badt hem sulcks niet aen te gaen / dat sy haer beste doen soude / om de H. Amelberga tot den houwelijck te verwillighen. Hy daer mede te vrede zijnde / is naer sijnen vader ghekeert; dien hy uytterlijck quelde / om dit houwelijck te verpoorderen. Maer den Coninck smeekende ende biddende / begeerde / datmen-se in haer voornemen laten soude.

Kortz hier naer Pipinus overleden zijnde / Bertrada moeder van Carolus heeft oock dit houwelijck willen beletten / hem biddende sulcks niet aen te gaen teghen Godts wille; want het te duchten was / dat het sonder straffe niet gheschieden en soude. Dies niet-tegenstaen-

de / als Carolus nu Coninck gheworden was / heeft hier op sijne Raedt-Heeren ghehoort / die (soo 't gheschiedt) den

Amelberge
neemt hare
blucht in de
Capelle van
onse Lieve
Vrouwe.

Sp wordt
wederom
versocht ten
houwelijck,

Den Coninck naer den mont spreken / rieden hem al dat hy synen sin volghen soude / ende de H. Amelberga oock teghen haren danck / tot Coninghinne ende syne huysvrouwe verkiezen. Sy was doen ten huysse van Figuerra / de moeder van eenen hovelinck Hunrodus genaemt / aldaer van hem als momboir (want hare ouders nu doodt waren) ghevrocht; van waer sy meynde hare vlucht te nemen tot hare moye Wegga / t'Andain in ren Clooster van hare moye ghesticht. Hunrodus / anders daer toe wel ghewillight / kreegh last van den Coninck / van aen syne moeder te schryven / dat sy naer Daesschen met de H. Amelberga by den Coninck komen soude / om met hem te houwelijcken. Maer den goeden Godt voorszagh het anders. De H. Geertrudis nu overleden zijnde / heeft haer aen Godpnus / broeder der H. Maget veropenbaert / ende belast met alle haesten syne suster te gaen verlossen. Hy is strax / noch by nacht / naer Anchon ghereyst / daer syne suster was; ende sy zyn t'samen heymelijck wech-ghevlucht. S daeghs daer naer is dit den Coninck ghewaerschoudt; die terstondt beval haer te vervolghen; maer al te vergheefs.

Hy wordt
door der H.
Geertrudis
openbaringe
verlost.

Vluchtende / quamen sy op eenen bergh / en een dorpsfende / spoedden hen derrewaerts / om aldaer den vlyden feest-dagh van Daesschen door het nutten van t'supper Daesch-Lanmeken te houden. Daer-en-tusschen hadde een diefken het kofferken der H. Maghet (sy in hare devotie zijnde) ghestolen. Maer eenen wolf hem ontmoetende / vlieght hem toe / scheurt hem syne klederen / ontfet hem den roof / houdt hem vast / tot dat Godpnus / hem volghende / den wolf af-ghekeert heeft tot syn geluck. Maer den H. dienst is men ter tafel gegaen. Daer was luttel t'eten by den Diefster aldaer: maer door de verdiensten der H. Maghet is de spijse ende den dranck ghegroeyt; soo dat sy voorsz acht daghen genoeghsaem gheweest is.

Eenen wolf
beschermt
haer koffer-
ken.

Hy verme-
nighfuldicht
de spijse.

Hier naer hunne reyse verboorderende door Haspengauw / zyn ghekomen by eenen bloet / al-waer sy ghestien hebben eene bende swarte ruyters. Godpnus met syne H. suster waren in groote vreesse / meynde dat het volck van den Coninck was / om haer te vanghen. Sy hebben haer dan begeben tot het ghewoonlijck gebedt: waer door sy ghewaer gheworden is / dat het dupbelen waren; want sy brieschten als leeuwen / grimden als beiren /

beiren/huylden als wolven/schupffelden als serpentes.
 Ende eenen van den hoop; **O** Godyne (sepde hy) te ver-
 gheefs loopt ghy teghen den stroom/uwre suster den Co-
 ninck ontreckende. **D**iet toe/ 'ren sal u niet onghestraft
 blyben/gaet ghy voort. **K**eert/keert naer den Coninck/
 ende levert hem uwre suster/die hy tot eene Coninginne
 begheert. **G**odynus niet versaeft / ghingh even-wel
 voort. **M**aer siet/ soo sy hy de bygghe van den bloedt
 quamen / bryken de dupdelen die af, **E**ven-wel eenen
 van den hoop al gup-helende : **K**omt/a **M**aghet (sepde
 hy) o ghy bypdt van den eeuwighen Coninck Christus,
 en zyt niet veroert : ick sal u over het water helpen.
Maer de **M**aghet niet langher verdraghende hun voos
 ghespot/ heeft hen dooz het **H**. **C**ruys verjaeght met eene
 aerdt. bevinge/die d'inwoonders van die plaetse (**T**hie-
 nen gheheten) ghelwaer wierden . **T** volck quam ter
 stadt nyt/ ende siende de bygghe ghebryken / oock ghe-
 hoort hebbende watter ghepasseert was / hebben **G**odt
 in sijne wonderlijcke wercken gheloeft/ ende de **H**. **M**a-
 ghet seer gheacht/ de bygghe terstondt vermaeckende/
 tot dienste der selver.

Doozts reysende/zijn eyndelingen te **W**ilboorden ghe-
 komen ; alwaer sy hare dienst-maghet belast heeft/
 dat sy kersouwe ontrent het water soude gaen plucken.
Dit was (naer veel vastens) ghemeynelijck hare spijse/
 droogh broodt met een krupdeken. **D**e dienst-maghet
 die gaet : ende siet eenen vreeselijcken grooten visch /
 die springht haer naer. **S**y roept over-lupdt; de **H**. **M**a-
 ghet vzaeghde watter was : de maerte antwoorde : **E**n
 hadde ick niet ghelooopen/ ick ware verstonde. **D**e hep-
 lighe **M**aghet/Gaet (sepde sy) ende vanght hem, hy is ons
 van **G**odt gheschoncken. **D**e dienst-maghet ghingh t'sa-
 men met de knechten / ende sy vanghen den visch / die
 hem onder 't water niet begeven en konde. **D**e heplighe
Maghet loefde den **H**eerre dooz sijne weldaet; ende soo sy
 d'armen seer beminde/ deplde hen den visch/ soo dat sy
 met haer volck noch ghenoech van den visch behiel tot
 hun behoef.

Ter serber plaetse hadde de moeder van eenen **P**rie-
 ster/ **B**enignus ghenoemt / nu veertigh daghen totter
 doodt toe sieck gheleghen/die vande spijse der **H**. **M**aget
 begheerende/ende daer van etende/ terstont heel gesont
 wirt. **T**en lesten heeft de **H**. **M**aghet in 't gheweste van

Wach

De dupdels
 soecken hare
 blachte te bes-
 letten.

Sy verdrjft
 de dupdelen
 met het tees-
 ken des **H**.
Cruys.

Sy wordt
 mirakeluse-
 lijck ghespyt
 dooz eenen
 visch.

Eene sieck
 dooz hare
 spijse ghe-
 nesen.

Sp bezyjdt
haren acker
han reghen
ende trap-
gansen.

Exod. 3.

Sp snijde
haer het hapt
af / en doet
een wijele op
haer hooft /
om 't houwe-
liick van den
Coninck Ca-
rolus te ont-
gaen.

Carolus met
ghewelt haer
aendoende/
breekt haer
het schouder-
bladt.

Wachbandt hare wooninge verkosen / ende aldaer rene
Kercke ghetimmerd ter eeren Godts / ende van den H.
Martinus. Alwaer sy ten tijde des Voghts haren acker
van een groot tempest ende slagh-regheus door hare
ghebeden bezyjdt heeft: ghelijck oock op een ander tijdt
van eene groote menichte trap-gansen / die den selven
gheheelijck bedierben; bevelende haer inden kercker te
komen; maer heeft die wederom los-ghelaten; en belast
dat-se noyt meer en souden weder-keeren. Ende de in-
woonders ghetuyghen / dat-men 'sedert dien tijdt / tot
desen dagh toe / aldaer noch dierghelijcke voghelen en
heeft ghesien. **O** Was het groot van verdienste / die door

Godts vingher oock de voghelen onderdanigh maeckt.
Hier-en-tusschen verstant den Coninck Carolus / dat
Amelberga in sin hadde over zee te blieden / om haer te
versekeren van alle perijckelen: daerom is hy met al-
der haest naer haer toe-gherepft / meynende by nachte
haer te bespynghen. Maer door een visioen van enen
Priester is sy ghelwaerschouwt haer te voorszien; eben-
wel te laete: wat raedt? Den Coninck is tot haren
huyse ghekomen / soo sy in 't ghebedt was inde Kercke.

Twelck volepndt hebbende / heeft haer-selven het hapt
af-ghesneden / ende 't hooft met de H. wijele bedeckt.
Den Coninck dit hoorrende / is naer de Kercke / als ras-
sende gheloopen / ende heeft met grammoedighydt ghe-
roepen: Wie heeft u / naer dat ghy my tot eene huyse-
vrouw toe-ghesept zyt / derren wijen? hoe hebt ghy dit
oock derren aendverden? Daer naer met koelex moedt/
biddende dat sy daer toe soude willen verstaen / daer hy
haer toe begheerde / bondt-se eben volstandigh. Hy ras-
sende / trock haer by den erm / om haer op te heffen van
de plaetje daer sy in haer gebedt voor den aut aer lagh;
maer te vergeefs: wat hy trock / door kracht van den
H. Geest was sy onroerlijck vande plaetse / daer sy lagh.
Opndelinghen trock hy haer de wijele van 't hooft / ende
voorsz soo krachtigh by de schouderen / dat hy haer het
schouder-bladt byack: nochtans sonder haer te kunnen
verroeren. Hy merckende de stercke handt Godts / heeft
haer ghelaten / ende is naer huyse veretrocken.

Als sy nu by was van alle ghewelt / oock door 't ver-
openbaren van haren huydegom van hare quetsure
ghenesen; is noch weerdigh ghelozden van S. Ville-
brodus, ende Gertrudis in een visioen besocht te wor-
den.

den. Ende de **H.** Gertrudis de wijele van haren hoofde ghenomen hebbende/ heeft die den **H.** VVillebrordus geoffert om te wijen. Welck ghedaen zijnde/ heeft- se soo toe-ghefproken : Dese wijele zy u voor een teecken van eene suyvere liefde tot Godt, ende dat ghy gheenen anderen bruydegom en hebt begheert, dan sijnen eeuwigen Sone. Ende weet dat ghy binnen dry jaren by uvven bruydegom komen sult. **Op dit hoozende/ vjaeghde:** Maer wat sal ick daer-en-tusschen doen, om hem vvel te behaghen? **Op antwoorde / dat sy te Themischck eene Kercke ter eeren van de Moeder Godts bouwen soude/ ende aldaer blijven wonen/ tot dat sy van haren bruydegom gheroepen soude worden.** Hier mede de **H.** verreckende/ heeft sy volkomen dat haer bevolen was.

Carolus te Valenchiu wesende/ is tot straffe van den overlast/ dien hy haer ghedaen hadde/ in eene gheweldige kortse gheballen; maer sijne toe-blucht tot de **H. Amelberga nemende/ heeft door hare ghebeden/ en door de voo:-sprake vande **H.** Gertrudis (de welke sy beval/ dat-men tot dien eynde soude aen-roepen) sijne gesontheydt wederom gekregen.** Als-men eens upt de Schelde water ghehaelt hadde / ende 't selve t'hups brochte / sagh-men dat het in bloedt verandert was. De **H.** Maghet beval hare dien aers ander water te halen. Aen de Schelde komende/ sien sy eenen gheweldighen grooten visch op 't landt ligghen / dien sy t' hups brenghen. De **H.** Maghet verfondt / dat Godt haer dien ghesonden hadde tot onderhoudt van haer hups-ghesin / 't welck daer mede ghespist wierdt tot den Daghst toe.

Als sy nu ettelijcke jaren meer een Enghelsch dan een menschelijck leven gheleypdt hadde/ is sy ten eynde van de dry jaren sieck gheworden; ende voelende dat haer hare krachten begaben/ riep met een groot betrouwen : Mijne ziele heeft ghedorsticht naer u, o Heere! hoe menighvuldijck derster naer u oock mijn vleesch. Ende als van haren bruydegom ghenoodt zijnde met dese woorden: Staet op mijn vrindinne, mijn duyve, ende kompt. wesende met de **H.** Sacramenten ghewapent/ heeft haren gheest ghegheben in de handen der Enghelen/ in 't jaer ons Heeren seiven-hondert twee-en-seventigh/ eenen-dertigh jaren oudt zijnde. **Op is begraven met grooter eeren te Tempelick/ in de Kercke van haer ghesicht.**

Hare wijele
wordt van
den **H.**
Willebrordus
in een visioen
ghewijet.

Carolus
wordt ghe-
straf met
eene kortse/
e. de sy ghes-
neest hem.

Op spijst
langhen tijdt
haer hups-
ghesin met
eenen visch
van Godt
haer toe-ghe-
sonden.

Psal. 62.

Cant. 2.

Op sterft/
31. jaren
oudt zijnde.